

Marginalii la „B” și „C”

...Deci să recapitulăm: în min. 34 al jocului de categoria B dintre Metalurgistul București și Meitrom Brașov, jucătorul bucureștean Cojocaru este eliminat datorită lovirii intenționate a doi adversari; cu 5 minute înainte de finalul partidei Unirea Dej—Gaz metan Medias, Rezmives de la echipa oaspe este eliminat pentru aceeași vină; Rapid Mizil a terminat meciul cu Foresta Fălticeni în 9 jucători, pentru că Dinuș și Mihalache au fost și ei scoși din joc de arbitru; Marin Ion (I.M.U. Medgidia) a căutat să se răzbune pe conducătorul jocului, adresându-i cuvinte de ocară, pentru că echipa sa... nu mergea! Firește, și el a fost

poștit afară din joc, să se „răcorească”. Pentru aceleași motive au trecut de pe teren la vestiare și Pivru (Progresul Strehaia) și Stănescu (Victoria Tg. Jiu). Un caz fără precedent s-a petrecut la Tecuci: un jucător (Petrescu) de la Metalul Rădăuți l-a lovit pe arbitru de centru, ca și cum din cauza acestuia era condusă cu 1-0 echipa din Rădăuți. Invitat să-l urmeze la vestiar pe Mircea Oprea, colegul său de echipă eliminat cu câteva clipe mai înainte, Petrescu a refuzat. Din care cauză, meciul s-a încheiat în min. 39.

Dar în afara acestor cazuri grave, etapa disputată duminică în categoriile B și C a mai scos în evidență și jocul

dur al altor fotbaliști. Este vorba, printre alții, de Marin și Dobre de la Metalurgistul București; corespondentul nostru de la Fieni ne-a vorbit despre „tendința de joc dur a fotbaliștilor de la Metalul Tîrgoviște”, în timp ce Mînașul Bihor „a rămas dator la capitulul disciplină” publicului din Tîrnăveni.

Intrecerea echipelor din categoriile B și C se află de abia înaintea etapei a-V-a. Este surprinzător faptul că de la început, în campionatul acestor categorii sunt atât de multe eliminări într-o singură etapă, atîtea cazuri grave de indisciplină. După cum se vede, în între-

cerea sportivă jucătorii uită de cele mai elementare reguli ale sportivității, uită de respectul pe care sînt dator să-l aibă față de conducătorii jocurilor și de adversarii din fașă.

Pentru curmarea acestei stări de fapt este necesară atît intervenția hotărîtă a comisiei de disciplină din cadrul F. R. Fotbal, pentru sancționarea cu severitate a celor rușinați, dar mai ales a secțiilor de fotbal și a consilierilor asociațiilor și cluburilor sportive respective care, după cum se vede, ar... uitat de una din îndatoririle lor statutare: preocuparea pentru educarea sportivilor.

Bay, portarul bătămenilor prinde balonul din fața atacantului oaspe, Ghergheli. (Fază din meciul Minerul Baia Mare—A.S. Cugir, 4-0)

Foto: L. Chira—Baia Mare

Ultimele vești înaintea meciului de la Cottbus

COTTBUS, 21 (prin telefon). — Cea de a 6-a întâlnire dintre echipele de tineret ale României și R.D. Germane este așteptată la Cottbus cu un interes deosebit. De ce? Pentru că de data asta meciul are loc, de fapt, între echipele „olimpice” ale celor două țări: cele două selecționate se află în pregătire pentru preliminariile turneului olimpic ce va avea loc la Ciudad de Mexico, în 1968.

Echipa României a sosit luni după-amiază. Marți dimineața întregul lot a efectuat un antrenament de 70 de minute, sub conducerea antrenorilor Bazil Marian și Angelo Niculescu, pe stadionul „Max Reiman”, acolo unde se vor întâlni joi cele două formații. Antrenamentul a constat dintr-o acomodare cu terenul și pregătire fizică. Totodată s-a discutat ideea tactică a jocului. Cu alte cuvinte a fost un fel de „repetiție generală”. Din păcate nu se știe dacă va putea fi folosit fundașul timișorean Surdan, care are o ușoară entorsă la piciorul stîng. Iată formația stabilită să înceapă jocul: Gornea — Surdan, Boe, D. Nicolae, Sătmăreanu — Jamaischi, Pescaru — Pantea, Libardi, Frățilă, Ciornoavă. În cazul în care Surdan nu va putea juca, locul lui va fi luat de Petescu.

Fotbaliștii germani au făcut marți după-amiază un antrenament la două porți în compania unei echipe locale. Adversarii noștri s-au mișcat bine și din rîndul lor s-au evidențiat portarul Croy, fundașul Rock, înaintașii Nachtigall și Stein. Antrenorii germani nu s-au hotărât asupra formației, declarînd că ea va fi aleasă în dimineața jocului, din următorul lot: Croy, Brauenlich — portari, Rock, Wruick, Sykora, Carow, Bransch — fundași, Naumann, Sammer, Seehaus — mijlocași, Nachtigall, Stein, Decker, Nicht, Lienemann, Gumz — înaintași.

Jocul va fi condus de arbitru cehoslovac Fiola.

Sistemul 4-2-4, privit pe coordonatele lui principale, a venit cu o așezare nouă a jucătorilor pe teren, care a schimbat și denumirea posturilor — aceasta mai ales prin sarcinile date jucătorilor. Mecanica jocului obligă la asigurarea unei permanente interdependențe între linii, ceea ce se realizează prin distanțele ce trebuie permanent respectate între ele, în așa fel încît în nici un moment să nu se producă o ruptură între apărare și atac, care să ducă la izolarea lor — aidoma unor „insule” în mijlocul echipei adverse. La toate echipele care aplică corect sistemul, liniile acționează într-o permanentă mișcare, pe raza de acțiune ce le este dată, cu respectarea distanțelor ce trebuie să existe între ele, cu preocuparea de ajutorare reciprocă, într-o mișcare ce-ar putea fi comparată cu un ascensor care urcă și coboară continuu.

Cînd echipa are de jucat în defensivă, acțiunea de apărare începe de la ATACANTUL (subliniez atacantul și nu înaintașul) care a pierdut balonul și cuprinde, succesiv, linia de înaintare, mediană și cea de fund.

Cînd însă echipa se află în ofensivă, linia mediană colaborează și se integrează (în principal, prin unul dintre componenții săi) în linia de atac.

Acțiuni ofensive pot și trebuie să întreprindă și fundașii laterali care, deosebi în momentul cînd recuperează un balon, atacă ca niște veritabile extreme, dar nu numai pentru a aduce mingea la îndemîna propriilor atacanți. Ei au de finalizat acțiunile ce le pormese, ajungînd la situația de a șuta la poartă (dacă s-au angajat pe un culoar bun) sau de a învîlui apărarea ce o are în cale — prin elementul surpriză al „omului în plus” — cel creează — și a servi o pasă (centrare) înapoi propriilor atacanți, de cele mai multe ori decisivă.

Plecarea în atac a unuia dintre fundașii laterali nu trebuie să ducă niciodată la înlocuirea lui în dispozitivul de apărare cu un alt jucător. Zona ce rămîne descoperită prin această plecare în atac intră în „acoperirea” fundașului central de pe aceeași parte, urmînd ca — în ipoteza unui contraatac prin această zonă rămasă descoperită — tot dispozitivul de apă-

rare să se orienteze în aceeași direcție, dacă nevoia o cere.

Prin urmare, dinamica postului de fundaș lateral în cadrul sistemului 4-2-4 este o dinamică specială care a suferit mari modificări față de trecut, față de alte sisteme. Atenția dată de noi acestui post se datorește faptului că poziția lui inițială — mult în urmă — îl face mai puțin supraviețuitor în acțiunile de atac și că acționînd pe la margine are multiple posibilități de a deveni periculos pentru adversar.

Trebuie reținut (de la început) că jocul său va fi un joc de surprindere,

cupleze cu el pentru a o recupera colectiv, pentru a-i prelua pasa (centrarea) înapoi și pentru a-i urmări șutul la poartă.

Aceste detalii concluzionează regula că, fundașul lateral va juca numai două variante: 1. dacă are culoar, sau i se face de către extremă, pătrunde pe el și șutează decisiv pentru a înscrie; 2. apare pe margine, se infiltrează pînă lîngă poarta adversă pentru a da o pasă (centrare) înapoi numai pentru șutat (deviat) la poartă, nu și pentru continuat acțiunea.

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

prin apariția sa în virful atacului, fiind obligat în continuare să joace fața ca atare, decisiv sau constructiv. În această nouă dinamică el va trebui susținut și nu înlocuit (așa cum subliniam mai sus), deoarece nu-și mai poate atribui rolul de „om în plus”.

De regulă fundașul lateral acționează:

a) pe contraatac fiindcă are culoar liber și nu are adversar care să-l marcheze;

b) în atac cînd apărarea adversă este aglomerată și extrema îi lasă liber spațiul de la margine sau îi oferă culoarul lui interior pentru a șuta decisiv la poartă.

Dacă aceasta este regula să precizăm cum trebuie să joace el.

Construcția acțiunii trebuie începută de dincolo de linia mediană, pentru a evita cursele lungi care-i cer efort. Fundașul lateral nu este așteptat de nimeni. El trebuie să fie o surpriză pentru adversar, nu și pentru coechipieri, iar traseul său l-am creionat a fi cît mai aproape de tușă tocmai pentru a mări frontul de atac.

Colaborarea celorlalți coechipieri cu el constă în faptul de a nu-i cere mingea, ci de a-l sprijini. Aceasta pentru că atunci cînd pierde mingea să se

Semnificativ este în jocul lui de atac faptul că „fuge” de combinații, de acțiuni prelungite, tocmai pentru că i se cere o operație de surpriză și un joc decisiv fără riscul pierderii balonului. Dar, pentru eventualitatea că ar pierde balonul jocul lui apare în sensul că el nu trebuie lăsat să atace izolat, ci numai grupat. Astfel, să aibă în permanență 1-2-3 coechipieri pentru joc.

Legat de faptul că el joacă ca un „om în plus” în atac — în cadrul concepției colectiv-constructiv-ofensiv — grija cea mai mare o au cei care nu au mingea, de a se plasa (a urmări, a susține, a sprijini în toate direcțiile), dezvoltîndu-se prin această preocupare și jocul fără minge.

Dar acțiunea lui în atac se conjugă cu aceea a întregii linii de fundași care „urcă” și ea în linie și cu atenția spo-

rită spre locul lăsat liber. Jocul în linie al fundașilor centrali are scopul de a-și trimite adversarii în terenul propriu, să-i facă să joace pe cont propriu mărîndu-le astfel zonele de acțiune (se mărește distanțele față de poartă, ce le au de acoperit); de asemenea, poate păstra echilibrul prin beneficiul legii ofensivului, principal și nu empiric. Adică, se joacă așa pentru a putea apropia linia de fundași de linia de înaintași, reducînd spațiul unde-și fac naveta jucătorii din linia mediană, extremele, fundașii laterali. Bineînțeles că linia de centru nu poate fi depășită oricum de fundașii centrali.

La acțiunea de surpriză a fundașului lateral se impune a lua parte și ceilalți coechipieri, obligația lor constînd în a mări viteza de demarcare și a evita blocarea pe aceeași linie. Căci sprintînd doi parteneri o dată în direcții diferite, apărarea adversă nu știe unde să se organizeze mai bine.

Și pentru a răspunde și mai mult concepției constructive, deci a lăsa inteligența să lucreze și nu instinctul, se mai recomandă:

— ca absolut orice aruncare de la margine să fie executată de fundașul lateral. Astfel, se creează „omul în plus”;

— fundașul lateral nu atacă pentru depozitare departe de poartă sau spre a nu fi eliminat și lăsată apărarea în inferioritate numerică mult prea devreme;

— el trebuie să se plaseze pe frontal larg al atacului, evitînd însă aglomerările celor fără balon;

— să participe la susținerea partenerului care are temporar balonul.

Concluzia se impune de la sine, astăzi fundașul lateral are o dublă misiune: să protejeze poarta sa și să construiască.

C. TEAȘCA

Loto-Pronosport

LOTO

Premiile întregi și sferturi de la tragerea Loto din 16 septembrie 1966.

Premiul special sfert I variantă a 150 000 lei; categoria I: 6 variante a 9 487 lei și 11 variante a 2 371 lei; categoria a II-a: 12 variante a 4 203 lei și 31 variante a 1 050 lei; categoria a III-a: 26 variante a 1 720 lei și 49 variante a 430 lei; categoria a IV-a: 115 variante a 573 lei și 119 variante a 143 lei; categoria a V-a: 83 variante a 739 lei și 117 variante a 184 lei; categoria a VI-a: 100 variante a 588 lei și 164 variante a 147 lei; categoria a VII-a: 297 variante a 295 lei și 297 variante a 73 lei; categoria a VIII-a: 268 variante a 242 lei și 295 variante a 60 lei.

REPORT PREMIUL SPECIAL 174 064 lei.

Premiul special sfert a revenit participantului Kőczog Alexandru din Reșița.

PRONOEXPRES

La tragerea concursului Pronoexpres nr. 38 din 21 septembrie 1966, au fost extrase din urnă următoarele numere: 26 37 35 22 20 11

Numere de rezervă: 3 47

Fond de premii: 796 642 lei, din care

146 462 lei report categoria I.

Premiul de 25 000 lei de la concursul nr. 37 din 14 septembrie 1966, a revenit participantului Beldeanu Nicolae din București.

Tragerea următoare va avea loc miercuri 28 septembrie 1966 în București.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

R. D. Germană — România 2-0

(Urmare din pag. 1)

pentru multă vreme. Așa că, Ionescu, deși era suferind, a trebuit să intre pe teren din minutul 28 pentru a apăra poarta echipei noastre.

Cîteva cuvinte despre echipa gazdă. La Gera, adversarii noștri au prezentat o formație solidă, care a jucat (e drept mai puțin spectaculos) timp de o oră și jumătate cu o vitalitate greu de imaginat.

Din echipa R.D.G. cei mai buni au fost portarul Blochwitz, fundașii Walter și Geisler și înaintașii Frenzel, Vogel și Dueke.

Prima repriză a meciului s-a desfășurat sub semnul egalității. Se poate spune chiar că spre sfîrșitul acestei reprize echipa României a manifestat o ușoară superioritate: a combinat mai mult la mijlocul terenului și și-a creat

ocazii mai clare. În această repriză noi am ratat prin Badea (min. 14), înaintașul nostru a șutat spre poarta goală, dar Geisler a scos mingea de pe linia porții printr-un plonjon și Sorin Avram în min. 24. Echipa R.D. Germane a avut o singură ocazie în min. 25, cînd Frenzel a rămas singur cu Haidu, dar a ratat.

După pauză fotbaliștii germani se dezlănțuie și exercită o puternică presiune la poarta lui M. Ionescu. Apărarea noastră luptă din greu minute în șir, acordînd corner după corner. În min. 62 Frenzel sare cu Ionescu la o minge înaltă, faultîndu-l și pasînd totodată mingea înapoi spre Pankau, care reia direct în gol. Arbitrul... acordă golul. În min. 67 noi avem ocazia de a egala — prin Mateianu — dar acesta nu lovește suficient de precis mingea, deși se găsea la cîteva metri de poarta lui Blochwitz. În

min. 79 se petrece o fază aproape nevăzută. Mingea pornită ca un bolid din piciorul lui Sorin Avram se îndreaptă implacabil spre colțul porții, dar Blochwitz are un reflex uluitor și o scoate în corner. Golul al doilea „cade” în min. 89, cînd Frenzel șutează puternic din apropierea porții lui Ionescu. A condus arbitru englez Janings, ajutat la tușe de compatriotul său McKnapp și R. Kuntze (B.D.G.).

ROMANIA: Haidu (Ionescu min. 28) — Greavu, Nunweiler III, C. Dan, Mocanu — Ghergheli, Nunweiler VI — Pircălab, Dridea I, Badea (Mateianu din min. 46 și Iancu, din min. 72), S. Avram.

R.D. GERMANĂ: Blochwitz — Frässdorf, Walter, Geisler — Pankau, Körner — R. Dueke, Noldner, Frenzel, Erler, Vogel.